

[Stauning.]

nære Tab maa bæres fortrinsvis af Formuerne ved ekstraordinær Formue- og Arveafgift samt eventuelt med en Part ogsaa af de større Indkomster, og vi vil — det vil jeg gerne sige med det samme — bekæmpe Forslag, der gaar ud paa en Dækning søgt gennemført ved ny Forbrugsbeskatning, saaledes som Finansministeren har bebudet, det skal ske.

Vi har imidlertid ikke af Ønsket om at faa afgjort Spørgsmaalet om Dækning for det nævnte Laan ladet os drive til derfor at søge selve Sagens Løsning hindret, thi vi har den Opfattelse, at efter at Sagen er ført frem, som det er sket, og allerede ved gentagne offentlige Forhandlinger har foranlediget betydelige Tab for Banken og derigennem ogsaa for Staten, maa det — nu da man er kommet saa langt frem i den offentlige Forhandling, at alle praktisk talt venter paa at se en Afgørelse, der bringer Bankens Virksomhed og de Erhvervsforetagender, der knytter sig til den, ind i et roligt Spor igen — anses for nødvendigt, at der nu hidføres en Løsning.

Da vi erkender dette og ikke vilde være med til at udsætte hverken Banken eller Erhvervslivet eller Staten for de Rystelser, som en ny Udskyden af Sagen maatte medføre, har vi givet Afkald paa ved denne Lejlighed at opretholde de saakaldte Dækningskrav og har følt os nogenlunde tilfredsstillede ved det Tilsagn, som er givet i selve Loven om Fremsættelse ved den nye Rigsdagssamlings Begyndelse af Forslag, der muliggør en Forhandling om, paa hvilken Maade Dækning skal finde Sted, og muliggør den saa tidlig, at vi fra første Færd kan faa den Dækning for Forrentning og Afdrag, som er nødvendig.

Jeg anbefaler derfor, under disse foreliggende Omstændigheder, at tiltræde det Ændringsforslag, som er stillet af Ministeren og tiltraadt af Udvalgets 13 Medlemmer, og jeg forbeholder mig senere, naar jeg har hørt Motiveringen, at gøre nogle Bemærkninger om de Underændringsforslag, der fra et enkelt Medlems Side er stillet.

Pitzner: Ved Lovforslagets første Behandling blev der fra en enkelt Side udtalt en Anke over, at vi fra vort Partis Side kunde være med til at behandle det foreliggende Lovforslag i et Udvalg, trods den Kritik, vi havde øvet imod det. Jeg udtalte den Gang, at det Forslag, som var fremsat af Regeringen i 1927, heller ikke var af en saadan Natur, at vi kunde tiltræde det, men at vi ved Behandlingen i Udvalget dog fik et

Resultat ud af det, og sagde, at ærede Medlemmer vilde deraf kunne se, at selv om man ikke kan godkende et fremsat Forslag, er der derfor ikke noget til Hinder for, at man i Udvalget kan tage Sagen op og faa noget godt ud af den, hvilket forhaabentlig ogsaa vil ske her.

Jeg har villet citere disse Linier, fordi jeg synes, at det, jeg sagde den Gang, har vist sig at være ganske rigtigt. Jeg tror ikke, der fra nogen Side vil kunne siges andet end, at vi fra vor Side gik meget skarpt imod det Lovforslag, som da blev fremsat, og sagde, at vi ikke vilde kunne gaa med dertil; og saa er dog Resultatet af Forhandlingen i Udvalget blevet det, at et meget stort Flertal af Udvalgets Medlemmer har tiltraadt et af Ministeren stillet nyt Forslag, som er kommet til Veje ved Forhandling og Samarbejde først i Underudvalg og senere i det samlede Udvalg.

Jeg vil gerne gøre opmærksom paa, at der i Tidenden Spalte 4433, hvor mine Udtalelser staar refereret, staar, at det var mig *personlig*, der stærkt gik ind for Rekonstruktionen, og at jeg ikke, hvad dette Punkt angaar, stod som Talsmand for Partiet. Jeg nævner dette for at vise, at det, der er udtalt og skrevet om, at mit Parti var sprængt i denne Sag, ikke har noget paa sig. Jeg sagde den Gang, at mit Parti ikke stod sammen med Hensyn til selve Rekonstruktionen, og det viser sig jo ogsaa nu, at en Del af mine Partifæller har en anden Opfattelse paa dette Punkt end jeg og et Flertal indenfor mit Parti.

Den ærede Ordfører for det socialdemokratiske Parti udtalte, at det var de Synspunkter, han fremsatte, der nu gik igen i det Lovforslag, der nu foreligger til Behandling, og som forventelig bliver vedtaget. Jeg har vel ogsaa Lov at sige, at det var de Synspunkter, som jeg fremholdt, der gaar igen.

Jeg vil gerne udtale min Glæde over den gode Maade, hvorpaa der er arbejdet i Udvalget og i Underudvalget. Trang var Vejen, inden vi kom til Realitetsforhandlinger, men da vi først kom til dem, gik Arbejdet godt, efter at vi var blevet klare over, hvor Linierne skulde gaa, og jeg kan ogsaa kun anerkende den Beredvillighed, hvormed den højtærede Minister, da vi var kommet saa langt, tog fat med paa Arbejdet og hjalp til at faa Sagen frem til det Stadium, hvorpaa den nu staar.

Ogsaa jeg beklager ligesom det ærede Medlem Hr. Stauning, at de Radikale holder sig udenfor selve Indstillingen. Jeg havde, efter hvad der forelaa paa et vist givet Tids-